

nu, da man mener at kunne slaa politisk Mønt af det, foreslaar man at gaa bort fra denne Beregning efter Enhedspris. Det kalder jeg politisk Humbug.

Gamborg: Maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg Gang paa Gang, ogsaa under den tidligere Finansminister, har hævdet, at det danske Statsregnskab er elendigt og hurtigt muligt burde omordnes.

Rode: Den ærede Ordfører (Brorsen) sagde: Lad os betragte det som en Vognmandsforretning, og lad os tænke paa Vognmanden, hvordan han handler. Ja, lad os det. Lad os tænke os, at der er en Vognmand, som har forkøbt sig paa Havre, da det stod i den allerhøjeste Pris, og lad os tænke os, at han vil fastsætte sine Priser i det kommende Aar efter sine Indkøb af Havre og andre for ham nødvendige Varer. Hvad saa? Saa vil den højtærede Statsminister komme og sige til ham: Det er din Pligt at nedskrive dine Varebeholdninger; det er din Pligt at give den danske Befolkning Andel i det Prisfald, som har vist sig paa de Midler, du bruger. Det har den højtærede Minister sagt til Handelen og Industrien, da den bad ham om Understøttelse; saa det Eksempel med Vognmanden og Havren drøfter jeg gerne. Imidlertid er Forholdet jo saa særlig grelt her, fordi en Vognmand, som har forkøbt sig paa Havre, har rimeligvis ved Siden af sig en Mængde andre Vognmænd, som ikke, den Gang Havren var dyrest og Pengene daarligst i Værdi, har købt allermest, men som har købt paa anden Maade og derfor har billigere Havre og billigere Varer at arbejde med og saaledes er i Stand til at konkurrere med den førstnævnte Vognmand. Men dér er det, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har den særlig heldige Stilling, at han er Indehaver af et Monopol, og dette benytter han paa den haardhændede Maade, som alle Monopolindehavere er tilbøjelige til at gøre. Naar den højtærede Minister siger, at Taksterne for Statsbanerne ikke er fastsatte efter Kulpriserne, men i Takstloven, ja saa er Takstloven jo givet paa Grund af et Forhold, som efterhaanden udviklede sig, at Statsbanernes Udgifter steg mere og mere og derfor maatte have højere Priser. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder kunde huske, at Statsbanernes Takster sidst blev fastsat, da Kulprisen var 140 Kr. pr. t. Men nu er Kulprisen adskilligt under 85 Kr. pr. t, det, som vi har regnet med for at have et nemt Tal; Prisen er adskilligt derunder,

og den vil altsaa slet ikke kunne begrunde den Takst, man fastsatte, da Udgifterne laa saa meget højere. Desuden ser den højtærede Minister for offentlige Arbejder Dag for Dag, hvad de højere Takster betyder for Statsbanerne. De betyder, at der paa ingen Maade er kommet Balance i Forholdene. Har Statsbanerne nu Balance? Har den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke for Øjeblikket paa Statsbanerne Underskud, Maaned for Maaned? Kunde det ikke tænkes, at det var, fordi Statsbanernes Takster er kommet for højt op? Naar der tillige er begrundet Mulighed for, at det normale Udgiftsniveau for de fleste af Statsbanernes Hjælpemidler ligger lavere, er det jo et Spørgsmaal, om ikke en Revision af Takstloven er den mest økonomiske Foranstaltning, Statsbanerne kunde foretage. Men ganske bortset herfra, saa er det nu rigtigt, om man gik til at bringe Statsbanerne paa et reelt Grundlag. Den Situation har aldrig foreligget før, at Statsbanerne ved Udgangen af et Finansaar ligger med Beholdninger af den Størrelse, her er Tale om, købt til Priser, som er saa eminent forskellige fra dem, som hersker for Øjeblikket ved Finansaarets Slutning. Derfor svarer hele Statsbanernes Budget ikke til Virkeligheden. Statsbanerne regner med Kul til 185 Kr. pr. t, og de kan kun regne dermed, fordi de har købt saa uhyre meget paa et forkert eller uheldigt Tidspunkt. Men det svarer slet ikke til, hvad man i andre Virksomheder maa budgettere med, naar man skal budgettere, hvad Kulforbruget vil koste i de kommende Aar. Hele Statsbanernes Regnskabsbillede er forkert. Det fremgaar ganske tydeligt, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder paa et vist Punkt føler sig interesseret i at opretholde dette forkerte Billede. Han talte senere ved en anden Lejlighed om Lønningsudgiften og om Personalets store Antal som Hindring for Virksomhedens Rentabilitet. I det Øjeblik, vi regner med rigtige Tal for Statsbanernes Kul, som svarer til det nuværende økonomiske Niveau, vil der fremkomme et stort Overskud for Statsbanerne; det kan enhver se, efter det Budget, den højtærede Minister har opstillet. Den højtærede Minister har opstillet et Budget for det kommende Aar, som bringer Balance. Han har regnet med, at 185 Kr. pr. t gaar ned til 85 Kr. pr. t, og han har et meget betydeligt Overskud for Statsbanerne. Hvis han imidlertid beholder den falske Pris, den urigtige Pris, ja, saa kan han vedblive at sige, at Lønningerne og det store Personale er Skyld i, at Statsbanerne kommer til at